

Τὸ πλήρες ἀλφάβητον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

λά, λά ὅλα νά, νά ἢ Λόλα.

Ποιὸς, ἄραγε, τῆς γενιᾶς μας δὲν ἐνθυμεῖται τὰς ἀνωτέρω φράσεις· καὶ ἀμέσως μετὰ ἡ ἀλφάβητος.

Ἡ γενιά μας, ἡ γενιά τοῦ 50, ἄντε καὶ οἱ λιγάκι, ἓνα δύο, ἔστω, τρία ἔτη, παλαιότεροι ἐδιδάχθησαν καὶ ἔμαθαν τὴν ἀλφάβητο. Τοῦταυτὸν ἐβανκαλίζετο καὶ ὁ γράφων ἕως ὅτου ἄρχισαν νὰ δημιουργοῦνται μερικὰ, μᾶλλον ἀθῶα ἐν ἀρχῇ, πλὴν ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἔδειξε τὸ ἀντίθετον, ἐρωτήματα.

Μᾶς ἐδίδαξαν νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ **στ'** ἢ **ΣΤ'** προκειμένου νὰ συμβολίζωμεν τὸν ἀριθμὸν 6 κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφαριθμητικὸ σύστημα ἀριθμῆσεως... Διατί;

Μᾶς ἐδίδαξαν τὸ ἀπαλειφθὲν δίγαμμα (**Ϝ**)... δὲν μᾶς ἐδίδαξαν ὅμως ποίαν θέσιν κατελάμβανεν εἰς τὸ ἀλφάβητον... Διατί;

Μᾶς ἐδίδαξαν τὸ στίγμα (**Ϛ**)... δὲν μᾶς ἐδίδαξαν ὅμως ποίαν θέσιν κατελάμβανεν εἰς τὸ ἀλφάβητον... Διατί;

Μᾶς ἐδίδαξαν τὸ γιώτ (**ϝ**)... δὲν μᾶς ἐδίδαξαν ὅμως ποίαν θέσιν κατελάμβανεν εἰς τὸ ἀλφάβητον... Διατί;

Ἡ θέσις τῶν κόππα (**Ϟ**) καὶ σαμπὶ (**Ϡ**) εἶναι προφανῆς λόγῳ τῆς ἀντιστοιχίας των πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀναπαριστωμένων ἀριθμῶν. Καὶ ὅμως, ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ προφανὲς παρελείφθη ἐκ τῆς σχολικῆς ὕλης... Διατί;

Τέλος, ὑπάρχει καὶ τὸ σύμβολον σάν (**Ϻ**) τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὸν συμβολισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ «μύριοι» (ἐνθυμηθεῖτε τὴν «κάθοδον τῶν Μυρίων») ἤτοι τοῦ ἀριθμοῦ 10.000. Καὶ περὶ τούτου οὐδεμίαν ἀναφορὰν ἐνθυμοῦμε, ἴσως διότι, τότε, ἀπέρριπτα τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ (στερνὴ μου γνῶσις...) καὶ δὲν ἀντελήφθην τυχούσαν περὶ τοῦ συμβόλου τούτου ἀναφορὰν, ἴσως ὅμως καὶ διότι δὲν τὸ ἐδιδάχθημεν· καὶ ἐὰν περὶ τοῦ τελευταίου πρόκειται, τότε τίθεται καὶ πάλιν τὸ ἐρώτημα... Διατί;

Τὰ προαναφερθέντα ὀδήγησαν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πλέον προφανοῦς ἐρωτήματος:

«Ποῖον ἦτο τὸ πλήρες Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον;»

Δὲν ἀποτελεῖ ἔκπληξιν ἡ τυχούσα ἀπόρριψις τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος μὲ πάμπολλας δικαιολογίας, ὁ γράφων, ὅμως, κατηνάλωσε τὸν ἐλεύθερον χρόνον ἀρκετῶν ἐτῶν προκειμένου νὰ συντάξῃ, τελικῶς, ὁ ἴδιος τὸν ἀκόλουθον πίνακα τῆς Ἑλληνικῆς ἀλφαβήτου καὶ παραλλήλως νὰ κτήσῃ ἱκανὴν ἐπιχειρηματολογία νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦ προτεινομένου πίνακος τοῦ ὀλοκληρωμένου ἀλφαβήτου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Πίναξ 1: προτεινόμενον πλήρες ἀλφάβητον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

1	1	Ἄλφα	A	15	60	Ξεῖ	Ξ
2	2	Βῆτα	B	16	70	Ὅ μικρὸν	Ο
3	3	Γάμμα	Γ	17	80	Πεῖ	Π
4	4	Δέλτα	Δ	18	90	Κόππα, Ἀρχαϊκὸν	Ϟ, ϙ
5	5	Ἐ ψιλὸν	E	19	100	Ὶῶ	P
6	6	Στίγμα, Δίγαμμα	Ϛ, ϛ	20	200	Σίγμα, Σὰν	Σ, Μ
7	7	Ζῆτα	Z	21	300	Ταῦ	T
8	8	Ἥτα	H	22	400	Υ ψιλὸν	Υ
9	9	Θῆτα	Θ	23	500	Φεῖ	Φ
10	10	Ἰῶτα	I	24	600	Χεῖ	Χ
11	20	Κάππα	K	25	700	Ψεῖ	Ψ
12	30	Λάμ(μ)βδα	Λ	26	800	Ὠ μέγα	Ω
13	40	Μῦ	M	27	900	Σαμπὶ	Ϙ
14	50	Νῦ	N		10.000		Μ

Οἱ ἀκόλουθοι πίνακες δίδουν μίαν εἰκόνα τῆς ἐπικρατοῦσης συγχύσεως ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν σειρὰν τῶν γραμμάτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον.

Πίναξ 2, 3: Ἀλφάβητα Ἑλληνικῶν διαλέκτων

	Ionia	Athens	Corinth	Argos	Euboea	Modern
alpha	ΑΑ	ΑΑ	ΑΑ	ΑΑ	ΑΑ	Α α
beta	Β	Β	Β	Β	Β	Β β
gamma	Γ	Λ	<C	ΓΛ	<C	Γ γ
delta	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ δ
epsilon	ϜΕ	ϜΕ	Β	ϜΕ	ϜΕ	Ε ε
digamma		Ϝ	Ϝ	ϜϜ	Ϝ	
zeta	Ι	Ι	Ι	Ι	Ι	Ζ ζ
eta	ΒΗ					Η η
heta		ΒΗ	ΒΗ	ΒΗ	ΒΗ	
theta	⊕⊗⊙	⊕⊗⊙	⊕⊗⊙	⊕⊗⊙	⊕⊗⊙	Θ θ
iota	Ι	Ι	Ξ	Ι	Ι	Ι ι
kappa	Κ	Κ	Κ	Κ	Κ	Κ κ
lambda	ΓΛ	Λ	ΓΛ	Τ	Λ	Λ λ
mu	ΜΜ	ΜΜ	ΜΜ	ΜΜ	ΜΜ	Μ μ
nu	ΝΝ	ΝΝ	ΝΝ	ΝΝ	ΝΝ	Ν ν
xi	Ξ		Ξ	Ξ	Χ	Ξ ξ
omicron	Ο	Ο	Ο	Ο	Ο	Ο ο
pi	Π	Π	Π	Π	Π	Π π
san			Μ	Μ	Μ	
koppa	Ϟ	Ϟ	Ϟ	Ϟ	Ϟ	
rho	ΡΔ	ΡΡ	ΡΡ	ΡΡ	Ρ	Ρ ρ
sigma	Σ	Σ		Σ	Σ	Σ σς
tau	Τ	Τ	Τ	Τ	Τ	Τ τ
upsilon	ΥΥ	ΥΥΥ	ΥΥΥ	ΥΥΥ	ΥΥΥ	Υ υ
phi	Φ	Φ⊕	Φ⊕	Φ⊕	Φ⊕	Φ φ
khi	Χ	Χ	Χ	Χ	ΥΨ	Χ χ
psi	ΥΨ		ΥΨ	Ψ		Ψ ψ
omega	Ω					Ω ω

<u>Alpha</u>	A·A			
<u>Beta</u>	B·B			
<u>Gamma</u>	Γ·Γ			
<u>Delta</u>	Δ·Δ			
<u>Epsilon</u>	E·E			
<u>Stigma</u>	Ϝ			
<u>Digamma</u>	Ϝ			
<u>Zeta</u>	Z·Z			
<u>Eta</u>	H·H			
<u>Theta</u>	Θ·Θ			
<u>Iota</u>	I·I			
<u>Kappa</u>	K·K			
<u>Lambda</u>	Λ·Λ			
<u>Mu</u>	M·M			
<u>Nu</u>	N·N			
<u>Chi</u>	Ξ·Χ			
<u>Omicron</u>	O·O			
<u>Pi</u>	Π·Π			
<u>San</u>	Μ			
<u>Koppa</u>	Ϟ			
<u>Rho</u>	Ρ·Ρ			
<u>Sigma</u>	Σ·Σ			
<u>Tau</u>	Τ·Τ			
<u>Upsilon</u>	Υ·Υ			
<u>Phi</u>	Φ·Φ			
<u>Chi</u>	Χ·Χ			
<u>Psi</u>	Ψ·Ψ			
<u>Omega</u>	Ω·Ω			
<u>Sampi</u>	{Sampi}·SS			

πίναξ 2 ἐκ τῆς ἰστοσελίδος:

<http://www.ancientscripts.com/greek.html>

πίναξ 3 ἐκ τῆς ἰστοσελίδος:

<http://www.snible.org/coins/alphabet.html>

Ἑλληνικά συγράμματα περὶ τοῦ θέματος δὲν ἀνευρέθησαν. Δὲν ἐρευνήθη εἰσέτι ἡ βιβλιοθήκη τῶν Ἀθηνῶν.

Το μειζον θέμα τίθεται ως προς τὰ γράμματα «στῖγμα» καὶ «δίγαμμα» καθὼς καὶ ως προς τὸ σύμβολον «σάν». Ὁ γράφων ἀρνεῖται νὰ πιστέψῃ τὴν ὑπαρξιν τοῦ «γιώτ» καὶ τοῦτο διότι ἐκτενῆς ἔρευνα καὶ προγραμματισμὸς, μὴ εἰσέτι περαιωθεὶς, διὰ τὴν αὐτομετοποιημένην κλίσιν τῶν ῥημάτων τῆς γλώσσης μας μέσῳ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ, ὑλοποιεῖται διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἀνωτέρω γραμμάτων καὶ οὐδεμία ἀνάγκη προέκυψε διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φανταστικοῦ καὶ οὐδαμοῦ ἀνευρεθέντος «γιώτ».

Ἡ χρῆσις τοῦ συνδιαμοῦ τῶν γραμμάτων «στ'» διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀριθμοῦ 6 δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς θέσεως ὅτι τὸ «στῖγμα» καταλαμβάνει τὴν ἕκτην θέσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον. Πέραν τούτου οἱ Ἑλληνόφωνες κάτοικοι τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ἀποκλειθεῖσα, μετὰ τὴν πτώσιν της, Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, χρησιμοποιοῦν τὸ γράμμα τοῦτο κατὰ κόρον προκειμένου νὰ ἀποδώσουν τὸν ἦχον τῶν γραμμάτων «στ». Οὕτω ἡ λέξις «**συστοιχία**» θὰ ἐγράφετο ὡς «**συσσοιχία**».

Τὸ θέμα συνεπῶς τίθεται διὰ τὸ «δίγαμμα». Ἐν προκειμένῳ ἐπηρεάζει τὰ μέγιστα τὸ Εὐβοϊκὸν ἀλφάβητον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν συμβατικὴν ἐπιστήμην τῆς γλωσσολογίας, τοῦ λατινικοῦ ἀλφάβητου. Οἱ λατίνοι, διετήρησαν τὸ δίγαμμα εἰς τὴν ἕκτην θέσιν, πλὴν, ἐκ τῆς «βαῦ» προφορᾶς του ἐκρατησαν τὸν ἦχον «φ» καὶ τελικῶς τοῦ ἀπεδόθη τὸ ὄνομα «Εφ». Δυνάμεθα, ἄρα, νὰ συμπεράνωμεν ὅτι, ἀναλόγως τῆς διαλέκτου, τὴν ἕκτην θέσιν τοῦ ἀλφάβητου κατεῖχον τὰ γράμματα «δίγαμμα (F)» καὶ «στῖγμα (C)» τοῦ τελευταίου διατηρηθέντος, ἔστω καὶ διὰ τοῦ ἀναπτύγματος «στ» μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ γλωσσολογικὴ καὶ φωνητικὴ ἀξία τοῦ «στῖγμα» εἶναι προφανῆς καὶ διετηρήθη κυρίως μέσῳ τῶν κειμένων τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἡ ἀντίστοιχος ἀξία τοῦ γράμματος «δίγαμμα» εἶναι πλέον σημαντικὴ καὶ ἐπιρεάζει τὴν γλωσσολογικὴν ἐξέλιξιν μεγάλου ἀριθμοῦ λέξεων καὶ ἐπεξηγεῖ τὴν φωνητικὴν ἐξέλιξιν Ἑλληνικῶν λέξεων αἱ ὁποῖαι εἰσῆχθησαν καὶ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ ἐτέρων γλωσσῶν. Κλασσικὸν παράδειγμα ἀποτελοῦν αἱ λέξεις «work» καὶ «werk» τῶν ἀγγλικῆς καὶ γερμανικῆς γλωσσῶν ἀντιστοίχως αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τῆς λέξεως «ἔργον», παλαιότερον «Φέργον» καὶ «Φάργον» ἐξελιχθεῖσαι εἰς «ἔεργον» καὶ «εἶργω» ἀναλόγως τῆς διαλέκτου.

Τὸ γράμμα (σύμβολον) «σάν» τοποθετεῖται μεταξύ τῶν «πεῖ» καὶ «κόππα» πλὴν οὐδὲ ἀνευρέθη φωνητικὴ ἀξία τοῦ γράμματος (συμβόλου) τούτου οὐδὲ ἡ ἀριθμητικὴ του ἀξία συνάδει πρὸς τὴν τοιαύτην θέσιν τούτου, δι' ὃ καὶ προτείνεται ἡ τοποθέτησις τούτου εἰς τὸ τέλος τοῦ συνόλου τῶν γραμμάτων, ἥτοι μετὰ τὸ γράμμα «σαμπι».

Βεβαίως, τὸ θέμα δὲν κλείνει μὲ τὴν ὡς ἄνω προτεινομένην κατάταξιν τῶν γραμμάτων, παραμένει ὅμως τὸ ἐρώτημα περὶ τῆς κοινωνίας τῶν Φιλολόγων καὶ Ἀκαδημαϊκῶν τῆς Ἑλλάδος· οὐδέποτε τοὺς ἀπησχόλησε τὸ θέμα τοῦτο;

Εἶναι σίγουρο ὅτι κάποιες συμμαθήτριες ἢ τέκνα συμμαθητῶν διαθέτουν τὸ σχετικὸ ἐπιστημονικὸ ὑπόβαθρο διὰ τὸν ἐπικοδομητικὸν σχολιασμὸν τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ὡς ἄνω ἀπόψεως δὲν θίγει τὸν γράφοντα, ὅστις ὡς «ἐρασιτέχνης» καὶ «γραφικὸς» τοῦ εἴδους διαθέτει μὲν κάποιας γνώσεις πόρρω ὅμως ἀπέχει τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπαρκείας τοῦ ἐξειδικευμένου, ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐπιστήμονος.

Παρακαλεῖσθε διὰ τὰ σχόλιά σας.